THE SACRED BOOKS OF THE OLD TESTAMENT; A CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT. PART 12: THE BOOK OF THE PROPHET EZEKIEL

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649697021

The Sacred Books of the Old Testament; A Critical Edition of the Hebrew Text. Part 12: The Book of the Prophet Ezekiel by Paul Haupt & C. H. Toy

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd. Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

PAUL HAUPT & C. H. TOY

THE SACRED BOOKS OF THE OLD TESTAMENT; A CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT. PART 12: THE BOOK OF THE PROPHET EZEKIEL

יהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לתרש ואני בתוך הנולה על נהר א.ז ַ כַּבֶר נפתחו השמים ואראה מראות אלתים: * ותהי עלי∼ ישם יד ידצה: 3 וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ליענן נדול ואש מחלקחת 4 וננה לו סביב ומתוכה כעין החשמלם: ומתוכה רמות ארבע חיות וזה ה מראיהן דמות איתתי להנה: וארבעה סגים לאחת וארבע כנסים לאחת 6 ולהם: ורנליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל ענל ונצצים כעין נחשת 7 קלל: וירי אדם מתחת כנפיהם על ארכעת רבעיהםז: ודמות פניהם פגי אדם 3.י לפנים לארבעתם ופני אריה אל היסין לארבעתם ופני שור מהשמאול לארבעתן ופני נשר ימאחורי לארבעתן: -5-וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים תוברות 11 12 אישה אל אחותה ושתים מכפות את נויתיהנה: ואיש אל עבר פניו ילכו אל 12 אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ו-בתוך- החיות מראה- 13 כגחלי אש בערות כפראה ילפדיםי וננה לאש ופן האש יוצא ברק: ואַרא-יף והנה פארבעוד יאופנים בארץ אצל החיות לארבעת יו-פראה מנ.16 האופנים. * כעין תרשיש ודמות אחת לארבעתו ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה 18.17 יהאופן בתוך האופן: אל ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יפבו בלכתן: ונביהןי 18.17 פידיהף מלאת עינים סביב לארבעתנו ובלכת הודות ילכו האופנים אצלם ובהנשא 19 החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: יאל אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו* כי כ רות החיות באופנים: בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו 21 האופנים לעמתם כי רוח החיותי כאופנים:

האופנים לעשים כי רוח החייתי באופנים: ורמת דר ראשי החייתי כ-רקיע כעין הקרחילי גמוי על ראשיהם מלמעלה: 22 ורמת הרקיע כנמיהם ישרות אשה אל אלתהיי ולאיש שפים מכפותי את 23 נויתיהם: (אשמע את עול כנפיהם כקול מים רבים כקול פולי שפי בלכתם קול 24 הֻמְּלֹה כקול מחנה יו-בעָמדם תרְפִינה כנפיהן: 3 וממעל לרקיע אשר על ראשם 26 כמראה אבן ספיר דמות כמא -{עליו}- ועל רמות הכמא רמות כמראה אדם []

(*) 2.0 בהמשה לתרש היא השנה החמישית לנלות המלך יוניין: -ההי- היה דבר יהוח אל החקקאל בן בווי זכהן בארץ כשרים על נהר כבר (*) 4 מתוך האש פני יולכו: (*) 4 מתוך האש פני יולכו: (*) זו השניהם (*) 3. היא מתולכת בין החיות (*) 3. היא מתולכת בין החיות (*) 1. היא מתולכת בין החיות (*) 1. היח תקוק: (*) 1. החיות (*) 3. היא מתולכת בין החיות (*) 1. החיות (*) 3. היא מתולכת בין החיות (*) 1. החיות

מלמעלה: וארא כעין חשמל כמראת אש לונגה לה סביב ממראת מתניו ולמעלה 28 וממראה מתניו ולמפת ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב: כמראה הקשת אשר יתיה בענו ביום הנשמ כו מראה הננה סביב

יתיה בענן כיום הנשם כן מראה הננה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פגי ואשמע קול מדבר:

3.2.x ואמר אלי כן אדם עמד על רגליך וארבר אתך: ותבא בי רוח כאשר דבר אלי 5 ותעמידני על רגלי ואשמע את מדבר אלי:

ואמר אלי כן אדם שולה אני אותך אל בית> ישראל יי>המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם מד עצם דיום הוה: אני שולה אותך אליהם ואמרת אליהם בי המה ואבותם מד עד עצם דיום הוה: אני שולה אותך אליהם

ה כה אמר אדני יהוה: והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי 6 בניא היה בתוכם: ואתה כן אדם אל תירא מהם ומויבריהם אל תירא כי סרבים 10 ומלונים אותד ואיז? עסרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל החת

7 כי בית מדי המה: ודברת את דברי אליהם אם ישטעו ואם יתדלו כי -בית- מרי המה: 8 ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תחי מרי כבית המרי 9 פנה פיך ואכל את אשר אני נתן אליך: ואראה והגה יד שלותה אלי והגה ביהי מגלת ספר: ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב בעילית קינים 15

3.4 ותנה והיו ויאמר אלי בן אדם את אשר תמנא אכול אכול את המגלה הואת מנה ותיו. ויאמר אלי בן ויאכלני את המגלה. ב: ויאמר אלי בן 3.2 ולך דבר אל בית ישראל: ואמתת את פי ויאכלני את המגלה. ב: ויאמר אליד ואכלהי את המגלה הואת אשר אני נתן אליך ואכלהי אדם במנך תאכל ומעיך תמלא את המגלה הואת אשר אני נתן אליך ואכלהי.

ארם בפנד תאכל ומעיך תמלא את המגלה הואת אשר אני נתן אליך ואכלה: ותרו במי כרבש למחוק: ה ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת ברברי אליהם: כי לא 20

6 אל עם עמקי שמה וכבדי לשון אתה שלוחי: ס-לא אל עמים רפים עמקי שמה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אפ-ד- אליהם שלהתיך המה ישמעו אליך:
 7 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל
 8 חזקי סצח וקשי לב המה: הגה נתמי את פניך חזקים לעפת פניהם ואת מצחץ

8 הזקי קצת וקשי לב הסת: דגת נחשי את מניך חוקים לעשת פניהם ואת מצחן כחוק לעשת מצרם: כשמיר חוק מצר נתהי קצהך לא תירא אותם ולא תחת 25 מפניהם כי בית מרי המה: ויאמר אלי כן אדם את כל דברי אשר אַדַּבר אליך 11 קת כלבבך ובאוניך שמע: ולך בא אל הגולה אל בני עשך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יהדלו:

13.12 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוכם כבוד יהוה ממקומו: וקול כנמי התיות משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים לאפתם וקול רעש גדול: 30 כנמי התיות משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים לאפתם וקול רעש גדול: 30 1.14 מורות נשאתני ותקחני ואלך-∞ בתפת רוחי ויד יהוה עלי חוקה: ואכוא אל הגולה תל אביב יעיל נהר כבר: ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם:

זידו מקצה שבעת ימים יחיה דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם צפה נתתיך 8 לכית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם ממני: באמרי לרשע מות תמות 35 יולא דברת להוהיר ה-רשע מדרכו הרשעה לחיתו הואג בעונו ימות ודמו מידך 2 אבקש: ואתה כי הזהרת ה-רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות כ ואתה את נמשך הצלת: ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשל לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחשאתו ימות ולא תוכרן צדקתיים אשר עשה ודמו הוא ימות כי לא הזהרתו בחשאתו ימות ולא תוכרן צדקתיים אשר עשה ודמו

(c) 2.2 אל נוים • (i) קשעו כי • (r) + התקנים קשׁן פגים הזוקי לב • (i) ב.3 הואת (c) ב.3 אל בית ישראל • (i) לא • (r) + בר' • (i) סר.3 הישבים (c) (i) פר ואשר המה יושבים שם • (c) פר ואשר המה יושבים שם • (c) בי (c) ב

מידך אבקש: ואתה כי הוהרתו" לבלחי חפא<> והוא לחמא כתפאתו יפותי ואתה בי הוהית נפשד הצלת:

ותהי עלי-ז- יד יהות ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך: ואקום 23.22 ואַצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמר ככבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני: ותבא בי רוה ותעקדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הפגר 24 כתוך ביתך: ואתה בן אדם הנה נתַשִּי עליך עבותים ואסריתייך בהם ולא תצא כה בתוכם: ולשוגך אדכיק אל תפך ונאלפת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית 26 מרי המה: ובדברי אותך אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוח 27 נס השמע ישמע והחרל יתרל כי בית מרי המהו ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתיי אותה לפניך וחקות עליה עיר": 4,x ונתתיי עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה וגחתיי עליה מחנות ב ושים עליה כרים סביב: ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתיי אותה קיד ברזל 3 בינך ובין העיר והכינתי את פניך אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא זו לבית ישראל: ואתה שכב על צדך השמאלי ועישאאת את עון בית ישראלי מסמר הימים . אשר תשכב עליו תשא את עונם: ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים - ח מא-ד> ותשעים יום ונשאת עון בית ישראלו וכלית את אלה ושכבת על בדד 6 הימיני - ונשאת את שון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך: 20 ואל סצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליתו והנה נתתי עליך 8.7 עבותים ולא תהמך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצאריך: ואתה קח לך חפים. 9 ושערים ופול ועדשים ודתן וכפסים ונתתיי אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללתם מספר הימים אשר אתה שוכב על צהך • מאקי ותשעים יום תאכלנו: ומאכלךו תאכל• • במשקול עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו: וענת שערים תיעשינה והיא 12 25 בגַללי צַאָת הארם תעננה לעיניהם: ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד 11 עת תשתה: ויאמר 3 ככה יאכלו כני ישראל את לחמם שכא בגוים אשר אדיחם 13 שם: ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מקמאת ונכלה ופרפה לא אכלתי 14 מנעורי ועד עתה ולא בא בפי כשר פעול: ויאפר אלי ראה נתתי לך את צפייעי שו הבקר תחת נַּלְלי האדם ועשת את לחמך עליהם: ויאמר אלי בן ארם הנני שבר 16 30 ספה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאנה ומים במשורה ובשממון ישתו: למען יחמרו לחם ומים ונשמו איש ואדיו וגמקו בעונם: ואתה בן אדם קח לך חרב חדה תער הגלבים תקחגה לך והעברת על א.5 ראשך ועל וקנך ולקחת לך מאוני משקל וחלקתם: שלשית באור תבעיר 2 בתוך העיר כמלאת ימי המצור ויאת השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית 35 תורה לרוחי: ולקחת משם מעם כמספר וצרת אותם בכנפיך: ומהם עוד תקח 35 והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אתם באשי -ואכורת- אל כלי בית ישראל: כה אמר ארני יהוה זאת ירושלם בתוך הנוים שמתיק וסביבותיק -ה-ארצות: וחַמר ה.6 את משפסי לרשעה כן הגוים ואת תקותי כן הארצות אשר סביבותיה כי במשפסי מאסו והקותי לא הלכו בהם: לכן כה אמר ארני יהוה יען המירתכם מן הנוים 7

5 אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים 8 אשר סביבותיכם • עשיתם: לכן כה אמר ארני יהוה הגני עליך גם אני ועשיתי 9 בתוכך משפטים לעיני הגוים: ועשיתי בך את אשר לא עשיתי ואת אשר לא אשה לא יא אעשה כמהו עוד יען כל תועבתיך: לכן אבות יאכלו בנים כתוכך ובנים יאכלו 11 אבותם ועשיתי בך שפטים וויית את כל שקוציך לכל רוח: לכן חי אני נאם 5 ארני יהוה אם לא יען את סקרשי מטאה בכל שקוציך ובכל תועבתיך וגם אני

וז אבותם ועשיתי כך שפמים וויתי את כל שאריתך לכל רוה: לכן הי אני נאם 5 אני יהוה אם לא יען את מקרשי מפאת בכל שקוציך ובכל תועבתיך וגם אני 12 איעשה בתמה ולא תחום עיני וגם אני לא אתמול: שלשתיך בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלשית כתרב יפלו מביבותיך והשלשית לכל רוח אתרה וחרב 13 אריק אתרידם: וכלה אפי והנחותי חמתי כם והנחמתי וידעו כי אני יהוה 21 דברתי בקנאתי בכלותי זימתי בם: ואאגך לתרבה ולחרפה בנוים אשר 10 מביבותיך לעיני כל עובר: והיית יהוה ונדומה מומר ומשפה לגדים אשר 16 מביבותיך לעיני כל עובר: והיית יהוה ונדומה מומר ומשפה לגדים אשר הרעים בכים אשר היו למשתית בא ובתמה ובתמחות המהחי: בשלחי את העיד הרעים בכים אשר היו למשתית ב"א ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מפה לחם: 15 ושלחתי עליכם יהיה רעה ושכלך ודבר ודם יעבר בך ותרב אביא עליך אני יהוה דברתי:

6.2. ויתי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם שים פגיך אל הרי ישראל והנבא עליהם: ואמרה הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגי-אות הנגי אני מביא עליכם חדב ואבדתי במותיכם: ונשמו המי אני מביא עליכם חדב ואבדתי במותיכם: ונשמו המיכה ומשברו זומניכם והשלתי הלליכם לפגי בלוליכם: "אורית את עצמותיכם החדברים הערים תחקבנה והבמות תישמנה למען 20 יחרבו ויסש-מ-ו מזבתותיכם ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדעו הפגיכם ונמזו מעשיכם: 1.8 ונפל חל בתוכם וריסש-מי אני יהוה: פהיים אותי בנוים שביל במותיכם בארצות: וזכרו פליפיכם אותי בנוים אשר נשבו שפיל האנתי את לצב הזונהי מעל ואת עיניהם הצות אחרי גלוליהם ונקפו בפניהם על הרעות עשו לכל תועבתיהם: יידעו כי אני יהוה לא אל תנם דברתי לעשות להם 25 אשר עשו לכל תועבתיהם: יידעו כי אני יהוה לא אל תנם דברתי לעשות להם 25.

הרעה הואת:

כה אמר אדני יהוה הכת בכפך ורקע ברנלך ואמר את -עיל כל תועבות-י
בו בית ישראל אשר בחרב ברעב וכודבר יפלו: הרחוק ברבר ימות והקרוב בחרב

בו יפול -ל-הונצור ברעב ימות וכליתי המתי במו וידעי כי אני יהוה בהיות חלליהם

בתוך נוליהם סביבות מזבחותיהם יעיל כל נבעה רמה בכל ראשי ההיים ותחת 30

כל עץ רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר נרגו שם רית ניתת לכל נוליהם:

בו ונטיתי את ידי עליהם ונרתי את הארץ שקמה ומשמה ממדבר -ר-בלתה בכל

מושבותיהם וידעו כי אני יהוה:
7.2.x ידוי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בן ארם כה אמר אדני יהוה לאדמת
7.2.x 'שראל קין יבאי בא הקין על ארבע~ כנפות הארץ: עתה הקין עליך ושפכתי 35 'שראל קין יבאי בא הקין על ארבע~ כנפות הארץ: עתה הקין עליך ושפכתי כד העני עליך אפי בך ושפפתיך בדרכיך ולא אחמול כי דרכיך עליך אפן והועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני ולא אחמול כי דרכיך עליך אפן הועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה:

יפליך הנה באס: באת הצפורה יפליך יושב הארץ בא העת קרוב היום יום 7.7 מהומת יפל התרים:

הנה היום הנה באי יצאה הצפרה בץ המפה פרת הודון: החמס קם למפה יוו

תקעו יתקוע והכינים הכף ואין הלך למלחמה כי תרוני על כל המונה: 11 החרב בתין והדבר והרעב מבית אשר בשדה בתורב ימות ואשר בעיר רעב ודבר מי ואכלנו: ופלפו פלימיהם חיו על הדרים כיוני הניאות כלם המות איש בעונו: 10 יאכלנו: ופלפו פלימיהם חיו על הדרים כיוני הניאות כלם המות איש בעונו: 10 כל הדרים תרפינה וכל ברקים תלכנה מים: וחנרו שקים וכפתה אותם פלצות ועל 18.17 כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרתה: בספם בחוצות ישלינו ווהכם לנדה יודה פי כספם והבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נסשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול שונם היה: וצבי עדיו לנאון ש-סיהו וצלמי תועבתם יישקוציהם כי ימלאו כי מכשול שונם היה: וצבי עדיו לנאון ש-סיהו וצלמי תועבתם יאשקוציהם כי 15 עשו בו על כן נתתיו להם לגדה: ונתתיו ביי הזרים לבו ולעריבי ההרץ לשלל את צמוני ובאו בה פריצים והללוהיס: זכי 23.22 הארץ מלאה משמם דמים והעיר פלאה תמס: והבאתי רעי נוים וירשו את בתיהם 24 השבתי נאון עו-ם ונותלו ממדשהם:

קפדה בא ובקשו שלום ואין: הזה על הות תבוא ושמעה יעיל שמועה תהיה כ-26 בקשו הזון מנביא יאון: ותורה תאבר מכהן ועצה מזקנים: ייליבשיא ילבש 27 שקמה וידי עם הארץ תבהלנה כירוכם אעשה אתם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה:

ייהי כשנה הששית כיששי כהמשה לחדש אני יושב כביתי וזקני יהודה א.8 יושבים לפני ותפל עלי שם יד ארני יהוה: ואראה והגה דמות כמראה א~ש ≥ ממראה קונני ולמשה ומשמנים וממראה קונני ולמשה וממראה קונני ולמשה וממראה קונני ולמשה מאתי וו מעלה כמראה אוני ושלה בניתי בשית ראשי ותשא אתי רוח בין האין ובין השמים ותנא אתי ירושלמה במראות אלהים אל פתח →השער הפנימי הפונה צפונה אשר ראיתי 4 מושב קמל הקנאה השקניתי: והנה שם כבור אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי 4 מבמעה:

ויאמר אלי כן אדם שא נא עיגיך דרך נפונה ואשא עיני דרך נפונה והנה ה מצפון לשער המזכח קסל הקנאה הזא בפאה: וואמר אלי בן אדם הראה אה 6 מדו- דו-ם עשום ההמוצבות האבלות הצד בית ישראל עשום פה לדתק-ני מעל מקרשי ועוד תשוכ תראה תועבות גדלות: ויבא אתי אל פתח המצר ואראה 7 זה והנה דר אחד בקיר: ואמר אלי בן אדם תתר נא בקיר ואתתר בקיר והנה פתח 8 אחד: ויאמר אלי בא זראה את התועבות הרעות אשר הם עשום פה: ואבוא 15 ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה כלי שק-ו-צ-ים- וכל גלולי בית ישראל מוקה על הקיר מביב מביב: ושבעים איש מוקני בית ישראל ויאוניהו כן שום 11

 פקדה סקרוב אשפד חמתי עליך וכליתי אפי בן ושפטתיך כדרכין ונתתי עליך את כל
 תדעבותיך: ולא תחום עיני ולא אחמול כדרכיך עליך אתן והשבותיך בתוכך תהיין וירעתם כי אני יהות יסקה:

> (B) צי כי חזון אל כל המונה לא ישוב (b) צי המלד יתאבל

(ז) ני עשה הרחוק

W# 8.= (*)

עשיתי כאשר צויתגי:

8,12 עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקפרתו בידו ועתר ענן הקפרת עלה: ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי 13 אמריף אין יתוה ראה אתנו עזב יתוה את הארץ: ויאמר אלי עוד תשוב תראה 14 תועבות גדלות אשר המה עשים: ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל מי הצמונה והנה שם הנשים ישבות מבכות את התפוזו ויאמר אלי הואית בן אדם 15 עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה: ויבא אתי אל חור בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים והמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופגיהם קדמה לשמש:

וועמר אלי הראית כן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי קלאו את הארץ תמס וישבו להבעיסני והגם שלחים את הומודה אל 10 אפאי: וגם שני אנשה בחמה לא תולם עיני ולא אתמל וקראו באוני קול נדול ולא אשמע אותם:

ולא אשמע אותם:

ויקרא באוני קול נדול לאמר קרבו מקהית העיר ואיש כלי משתחנו בידו:

והגה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר סְּבָּגה צפונה ואיש כלי מַפְּצוֹ בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וְקַפת הפפר בפתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח 15 התחשת: וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב-ים- אשר היה על-הם- אל מפתן
 הבית ויערא אל האיש הלבש הבדים אשר קפת הספר בפתניו: ויאפר-י- אל-י-ו עבר בתוך העיר? והתוית מי על מצחות האנשים הגאנחים הגאנקים על כל התועבות ה הנעשות בתוכה: ולאלה אפר באוני עברו בעיר אחריו והכו א-ל תחום עיני-בס
 ה אל תחפלו: זקן כחור ובתולה ופנף ונשום תחרנו למשחית ועל כל איש אשר ביינו מור בפני של תוצה בתוכנים של בנו במרוב מור במור בעוד אורכות בתוכנים בתוכנים בתוכנים במברים בתוכנים בתוכנים

עליו הקר אל תגשו וממקדשי תחלו ייחלו באגשים הזקנים אשר לפני הכית:

7 ניאמר אליהם ממאו את הכית ומלאו את החייצות חללים צאו-זי והכו בעיר:

8 ויחי כהפותם ייניאני יבישארי ואפלה על פני ואנקל ואמר אהי אדני ייחוה המשחית

9 אתה את ייבישארי בעקפר את המתך על ירושלם: ויאמר אלי צון בית יישראל ויהודה נדול במאר מלא בשקפר את המתך על ירושלם: ויאמר אלי צון בית יישראל ויהודה נדול במאר מארץ ידמים וחעיר מלאה מפה כי אמרו 15 עוב יהות את הארץ ואון יותה ראה: וגם אני לא תתום עיני ולא אתמל דרכם

11 כראשם נתמי: והנה האיש לכש הכדים אשר הקסת במתניו משוב דבר לאמר

זי ויאפר אל האיש לכש הבדים? כא אל בינות לגלגל אל תחת לכרובים-ז ומלא חַפְּנִיךְ נחלי אש מבְּינות לכרֻבים חולק על העיר ויבא לעיני: והכרבים 30 4 עמדים מימין לבית בב-וא- האיש והעגן קלא את החצר הפנימית: וירם כבוד יהות מעל הכרוב-ים- -א-ל מפתן הבית ויפלא הבית את העגן והחצר מלאה את ה ננה כבוד יהוה: וקול כנפי הברבים נשמע עד החצר החיצנה כקול אל שדי 6 בדברו: ויהי בצותו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגלי

ץ ויבא ויעמד אצל האופן: וישלח לי את ידולי אל האש אשר בינות הכרבים 35 ויקח ויצא: ג ויקח ויצא: ג וואראה והגה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחר אצל יכרוב אחר וואראה והגה ארבעה אופנים כעון אבן תרשש: ומראיהם רמות וואופן אחר אצל יכרוב אחד ומראה האופנים כעון אבן תרשש: ומראיהם רמות

⁽a) 9.0 יותה • (b) בתרך ירושלם • (יות ויותא • (5) כל (1 ויצאו • (5) כל (1 א.סג ואראה והנה -ע-ל הרקיע אשר על ראש הכןכים כאבן ספיר כמראה רמות כפא גראת עליהם: (2) • ויאסר • (10) מבינות לכרובים • (3) 7 הכרוב • (3) מבינות לכרובים (3) 7 וייאסר י (4) קור על קפוני לבש תבחים • (3) 6 ויירא לכרבים קבניה יד אדם תחת כנפיהם: (3) 7 ויישא ויתן אל קפני לבש תבחים • (3) 6 ויירא לכרבים קבניה יד אדם תחת כנפיהם:

אהת. לארבעתם כאשר יהיה האופן בתיך האופן: כלכתם אל ארבעת רְבְעָיהם 10.11 ילכו לא יַּפָּבּו כלכתם כי המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו לא יַּפָּבּו בלכתם: ונבּיאם וידיהם מלאים עינים סכיב לארבעתם זו לאופנים להם קורא הגלגל באוני: ١٥٠١٠ ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם וְבַשְּאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל 16

ז הארץ לא יקבו האופנים גם הם מאצלם: בעמדם יעמדו וברומם ירופו אותם? 13 ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים: וישאו הכרובים את 19.18 כנפיהם וירופו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעפתם ויעמדיו פתח שער כית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה:

היא התיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר ככר ואדע כי כרובים כ 10 המה: ארבעהי פנים לאחר וארבע כנסים לאחר ורמות ידי אדם תחת כנסיהם: 21 ודימות מנודת המה המנות אשר ראיתי של נוכר בכר? ואותה אוש אל נוכר 22

ודמות פניהם הכנה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר. ואותם איש אל עבר בב פגיו ילכו:

ותשא אתי רות ותבא אתי אל שער כית יהה הקרמוני הפונה קדימת א. IT.

והגה בפתח השער עשרים ודמשה איש ואראה בתוכם את יאוגיה כן עאר ואת

פלשהו בן בניהו שרי העם: ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און ב

והיענים עבת רע בעיר הואת: האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו 3

הבשר: לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם: תקל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר 1.5

מה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתיק: הרביתם 6

חלליכם בעור הואת ומלאתם הוצהית הלל: לכן כה אמר אדני יהוה תלליכם 7

מחליכם בעור הואת ומלאתם הוצהית הלל: לכן כה אמר אדני יהוה תלליכם 7

וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה: והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד 9

זרים ועשתי בכם שפמים: בחרב תפלו על נבול ישראל אשמום אתכם וידעתם י

ישראל אשמם אתכם: וידעתם כי למיר ואתם לא תזיו בתוכה לבשר על נבול 11

כי אני יהוה: היא לא תהיה לכם למיר ואתם לא תזיו בתוכה לבשר על נבול 11

ישראל אשמם אתכם: וידעתם כי אני יהוה אשר בחקר לא הלכתם ומשפטי לא 12

מת ואפל על פני ואועק קול גדול ואמר אהה אדני יהוה כלה אתה עשה אתה שארת ישראל:

שארות ישראל:

יידי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם אחיקיי> אנשי ני-לְתְךְ וכל בית ישראל 1.24 כליי אשר אמרו להם לשני ירושלם קרוקו מעל יהוה לנו ינתגה הארץ למורשה:
כליי אשר אמרו להם לשני ירושלם קרוקו מעל יהוה לנו ינתגה הארץ למורשה:
30 לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי הרחקתים בנוים וכי המיצותים בארצות ואדי 16 להם למקדש מעם בארצות אשר בא מצותים בהם ותתו לה:ם את אדמת ישראל: ובאו 18 את-ד-ם מן הארצות אשר ה-מצותים בהם ונתו לה:ם את אדמת ישראל: ובאו 19 שמה והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבותיה ממנה: ונתתי להם לב כשר:
19 ורות הךשה אתן בקרבים והסורתי לב האכן מכשרם ונתתי להם לב כשר:
20 לאלהים: ואליה אחרי שקוציהם ותעבותיהם לבם הלך דרכם בראשם נתתי נאם 11 אדני יהוה:

(9) אופניהם (10.12 (כל בשרם • (6) וכנפיהם והאופנים • (7) אופניהם (7) אופניהם (7) אופניהם (7) אופניהם (7) אורבעה פנים לאותר פני האחר פני הברוב ופני הדם והשלישי פני אריה והרביעי (7) פו פני נשר: ויַרְפוּ הכרובים היא החיה אשר ראיתי כנהר כבר:

ע כי רוח החיה בהם • (ה) זו ארבעה • (ד) פי מראיהם (ס) ני כי רוח החיה בהם • (ה) פי מראיהם • (ס) מו לבן אמר כת אמר ארבי יהוח • (ס) מו לבן אמר כת אמר ארבי יהוח